proleter

YAZARLARI İŞÇİLER VE KÖYÜLERDİR·

TOPRAK, İŞLEYENİNDİR

Son aylar içinde Türkiye'nin çeşitli yerlerinde köylülerimiz sömürü düzenine karşı harekete geçtiler.

Akhisar'da : Tütün ekicisi köylüler, kasaba ve şehir tüccarının sömürüsüne karşı miting yaptılar. Miting yapan köylülere saldıran Akhisar tüccarını, köylüler dövdüler. Ayrıca, Sakarya ilinin Geyve ve Hendek ilçeleriyle, Pamukova'da, tütün eken köylüler tütün fiyatlarının 15,50 liradan 4 liraya düşmesi üzerine sömürü düzenine karşı miting yapmışlardır.

Ödemiş'in Göllüce ve Atalan köylerindeki topraksız köylüler, ağaların el koyduğu devlet topraklarını işgal etmişlerdir. Toprağı işgal eden köylülerle Jandarma arasında da çeşitli olaylar çıkmıştır.

Çevre köylerinden gelen beşbin köylü Söke'de «toprak reformu ve Amerikan emperyalizmini telin» mitingi tertiplemiştir. Mitinge katılan köylüler toprak reformu ve Amerikan Gâvurunun yurdumuzdan kovulmasını istemişlerdir.

Gaziantep'in Oğuzeli İlçesinin Karadirek köyündeki üç bin dönüm ekili arazi topraksız köylülerce işgal edilmiştir.

Antalya'nın bir köyünde ağalar köylülerin topraklarına girmek istemişlerdir. Köylüler ağaların adamlarına taş ve sopalarla saldırmışlardır. Olaylara Jandarma müdahale etmiş, üçü kadın olmak üzere onüç köylü hapsedilmiştir.

Elmadağ'da gene bir ağa köye ve hazineye ait topraklara el koymuştur. köylüleri de, silâhlı adamlar tutarak köyden kovmuştur. Bunun üzerine köylüler hayvanlarını satarak Ankara'ya gelmişlerdir. Ağayı şikâyet etmek üzere Başbakana giden köylüleri Başbakan kabul etmemiştir. Bunun üzerine köylüler TİP Ankara il merkezine gelmişlerdir. İl merkezinde TİP milletvekilleriyle konuşmuşlardır. TİP li gençler önümüzdeki günlerde Elmadağ'a gideceklerdir.

Tokat'ta köylerinin yollarının yapılmasını istiyen köylüler Vali tarafından kovulmuşlardır. Bunun üzerine köylüler valilik önünde miting yapmışlardır.

Kısacası, artık Türkiye'nin dört bir tarafında köylülerin toprak için köklü mücadelesi başlamıştır. Artık köylüler hakları için direniyorlar.

İŞÇİLER "YETER„ DEDİ..

Kırıkkale bir işçi kentidir. 80 bin nüfusun 20 bini işçidir. İşçi aileleri de 30 bin kişi var. Bu işçiler sabahtan akşama dek fırınların, preslerin başında 40 - 50 derece karşısında, elli altmış tonun altında çalışırlar. Fabrikada bir kaza olduğu zaman 15-20 kişi birden ölür. İşçi kardeşlerimize Kırıkkale'de saatte 150 kuruş, 300 kuruş arasında para verilir. Sendikalar da var ama bu Metal - İş Sendikası patrona satılmış bir sendika ve başkanı da Amerikan beslemesi olduğu için, (yani sarı sendika olduğu için) işçinin hakkını aramazlar, kendi keselerini doldurmaya bakarlar. İşçinin haklarını savunan işçi temsilcilerine kapalı olan bu sendika bugüne kadar işçilere tek kuruşluk bir fayda sağlamamıştır.

Ama günün birinde işçi kardeşlerimiz bıçağın kemiğe dayandığını farkettiler. Sendika biraz kanun zoru ile, daha çok işçilerin baskısı ile patronla, yani Makina Kimya Kurumu ile görüşmeye razı oldu. Ama işçinin istediği hakları alacağına, acısı iki yıl sonra, yani bu yıl çıkacak bir anlaşma imzalamış. Dedik ya satılık sendika diye. İşçinin hakkını araması ondan beklenmez bile.

Anlaşmada işçiler için 3-5 kuruşluk hak elde edildi, onu da sarı sendika kendi adamlarına yedirmek istedi.

Fakat işçiler bu oyuna gelemediler. İlkin sendikanın Amerikan uşağı patronundan hesap sormaya gittiler. Fakat kaymakam, patrona ve sendikaya arka çıkarak, üzerlerine jandarma saldırttı. İşçiler yılmadılar. Sendikayı işgal ettiler. Topluca gösteride bulundular.

Kırıkkale işçisi şimdi daha büyük gösterilere hazırlanıyorlar. Haklar alınıncaya dek mücadele edecekler, sendikayla, kurumla, haklarını vermeyen hükümetle. Artık onlar işin başının İş Kanunu olduğunu biliyorlar. Kendilerini satanların hep yüksek yerlerde olduğunu öğrenmeye başladılar.

— Artık Kırıkkale'de Kurumun işçi düşmanı yöneticileri rahat değil.

— Metal-İş artık işçi satma aldatmacalarına devam edemeyecek.

— Artık işçiden, bütün çalışanlardan, bütün malları yaratanlardan yana olmayan Hükümetin partisi Kırıkkale'den oy alamayacaktır.

BASKILAR YILDIRMAZ

Anadolunun Kütahyasında bir Değirmenözü istasyonu var. Bu istasyon küçük bir köy, bir pazar. Burada neler oldu? Köyde bir kitaplık kuruldu. Okunsun da kafalar aydınlansın, yürekler güçlensin diye kuruldu. Ama bırakmadılar. Zenginlerin adamları bırakmadı. Jandarmayla birlik olup bastılar kitaplığı. Basıp dövdüler, sövdüler. Bir kardeşimizi sağır ettiler. Sonra da köye jandarma bırakıp gittiler. Daha hesabı sorulmadı bunun. Daha Değirmenözü'ndeki döğülenlerin, sağır edilenlerin hesabı sorulmadı. Ama sanmayın böyle sürecek. Sanmayın ki hesabı sorulmayacak. Bir bir hesabı sorulacak. Ne var ki, kurtuluş biraz da bu çilelerden geçiyor.

TOPRAKSIZ KÖYLÜ UYAN

Topraksız ve az topraklı köylülerin çocukları gıdasız, bakımsız, geçim sıkıntısı içinde, Allahın verdiği canı yaşatacak yiyecek yok, giyecek yok, ilâç yok. Her köyde traktörü olan, sökebildiği kadar mera söküyor. Sen ise bir adım yer sürsen hapishaneyi boyluyorsun. Gurbet ellerinde çoluğa çocuğa hasret kalacaksın. Senin de ataların bu topraklar için kan döktü, can verdi. «ANCAK EMEĞİNİ TOPRAĞA SARFEDEN, ANCAK TOPRAKTA KENDİSİ TARIM YAPAN, O TOPRAĞA SAHİP OLABİLİR.» diyor, HAZRETİ MUHAMMET bir hadisinde. Bizde ise durum tam tersine. Binlerce dönüm toprağa sahip olanlar, kendisi mi ekip biçiyor toprağı? Kendi ekip biçmediğine göre, bu hadis'e göre toprakta hakkı var mı?

Hakkımızı nasıl olacağımızı bilmezsek, daha uzun yıllar topraksız, perişan halde, onun bunun kapısında ırgatlıkla sürünürüz. Köye gelen politikacılarla ağlamak sızlamakla hak alınmaz. Bu hak, ancak Anayasayı bilmekle olur. Cumhurbaşkanı da, Başbakan da, Hakimler de ve bütün vatandaşlar Anayasa'ya uymak zorundadır. Anayasa bizden yana.. Yani topraksız, yeteri kadar toprağı olmıyandan yana. Bakın Anayasamızın 37. maddesi ne diyor : **«Devlet, toprağın verimli olarak işletilmesini gerçekleştirmek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmıyan çiftçiye toprak sağlamak amaçlarıyla, gereken tedbirleri alır.»** Bu topraksızların hakkıdır ama, şimdiye kadar hiçbir hükümet köylüye toprak dağıtmadı. Çünkü hükümetler ağalardan, zenginlerden yanaydı. Şimdi de birşey değişmiş değil.

Köylüm, sorarım sana, hakkın nasıl alacaksın? Şunu iyi bilelim ki, önce hakkımızı istemesini öğrenmeliyiz. Politikacıların elini öpme devri geçti. Hakkımızı almak için yürüyüşler yapacağız. Bu yürüyüşler silâhsız, saldırısız olacak. Kardeşim, yürüyüş yapmak suç değildir. Eğer kanuna uymazsak suç olur. Anayasamız izin veriyor. Hiç kimse önüne geçemez. Bakın Anayasamız ne yazmış : «Herkes, izin almaksızın silâhsız ve saldırısız toplanma veya gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir...» Kim bizim yürüyüşümüzü engellerse o suçludur. Çünkü Anayasamızın bize verdiği hakkı kullanmamıza, kimsenin mani olma hakkı yoktur..

Gerekirse Ankara'ya kadar yürüyüş yapacağız, Binlerce köylü katılacak yürüyüşümüze ve koca koca yazılarla «TOPRAK İSTİYORUZ» diyerekten yürüyeceğiz.

1 MAYIS, BAHAR BAYRAMI DEĞİL İŞÇİ BARAMIDIR

1 Mayıs işçilerin bayramıdır ve BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİNİN ortak bayramıdır. Her yıl kutlanır.

1 Mayıs tarihi bir gündür. 100 yıla yakın bir geçmişi ve geleneği var. Yıllarca önce, 8 saatlik iş gününü kabul ettirebilmek için, bütün dünya işçileri 1 Mayısta genel grev yapmağa karar vermişla son bulmuş. İşçiler sonraler. Bu grev kanlı olaylarki yıllarda da gene 1 Mayısta, genel grevler yapmışlar. Bu grevler de kanla bastırılmış. Ama sonunda haklarını almışlar.

1 Mayısın işçi bayramı olmasının sebebi, işçilerin gösterdikleri bu dayanışmanın ve o günlerdeki kanlı olayların anılmasıdır. 1 Mayıs, bu anmanın yanında, kazanılmış hakların nelere mal olduğunu bize hatırlatan bir gündür.

Memleketimizde ise 1 Mayıs «Bahar bayramı» olarak kutlanır. Niçin? Çünkü, 1 Mayıs, işçilere, mücadelenin nasıl verildiğini, hakların nasıl alındığını ve dayanışmanın, birlik olmanın önemini hatırlatır. Oysa bu, bazı kimselerin işine gelmez. ONLAR, işçilerin bunları hatırlanmasını istemezler, 1 Mayıs bahar bayramı diye gösterirler, işçi bayramı diye değil.

Sömürünün olduğu, insanın insanca yaşayamadığı yerde, işçinin bayramı bahar bayramı değildir. Kimler eylenir bu bayramda? İşçiler mi? hayır. ONLAR eylenir. Bütün bayramlarda olduğu gibi.

Bayram eylentisi ONLARIN olsun. BİZ, yani işçiler, köylüler, bütün emekçiler mutlu yarınların yaratıcıları, daha iyi günler için birleşmenin gerektiğini, direnmenin gerektiğini hatırlar, mücadelemizi hızlandırırız.

TİP'den haberler

TİP Örgütlerini Tamamlıyor

Seçimlere 5 ay kala TİP, 63 ilde Örgütlerini tamamlamıştır. Amaç, seçimlere bütün illerde katılmaktır. Yeni örgütler kurulurken, diğer yandan, kurulu örgütler de daha çalışır hale getirilmektedir.

Son olarak Amasya'nın merkez, Gümüşhacıköy Merzifon ve Suluova; Bingölün merkez, Karlıova ve Solhan; Edirne'nin Enez ve Havza; Elâzığ'ın Karakoçan; Eskişehir'in Çifteler, Mahmudiye, Sarıcakaya, Seyitgazi ve Sivrihisar; Içel'in Erdemli; Ordu'nun Ulubey; Tekirdağ'ın Merkez, Malkara, Saray ve Şarköy; Tunceli'nin Çemişkezek, Pülümür ve Pertek ilçelerinde örgütler kurulmuştur.

TİP, Türkiye'deki bütün EMEKÇİLERİN partisidir Her ilde, her ilçe mutlaka TİP örgütü olmalı, olmıyan yerlerde, bütün EMEKÇİLER, kurulması için elele vermelidirler.

PROLETER DERGİSİ

SAYI : 9 10 MAYIS 1969

Yönetim yeri : Sanayi Cad. Demir-İş Hanı 3/43 Ulus - Ankara

Sahibi : Necip Akan

Sorumlu Müdür : Nurettin Pirim

Abone koşulları : 6 Aylık 5 lira Yıllık 10 Lira — Sayısı 50 Krş.

Haberleşme Adresi : Sümer Sok. 11/7 Yenişehir - Ankara

SER Matbaası — Ankara

BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİTMEYECEK

Şimdiye kadar bizi aldattılar. «Böyle gelmiş, böyle gider.» dediler. Bu yalandır. Böyle gelmiş, ama böyle gitmeyecek. Kimin gücü yeter gardaşım? Ağalar mı, tefeciler mi, beş on apartman sahibi mi, fabrikatörler mi? Yani bilcümle zenginler mi? Hiç kimsenin gücü yetmiyecektir bu keşmekeşi sürdürmeye... Çünkü onlar bizim, yani köylü ve işçilerin binde biri kadar ancak varlar. Biz karınca gibi çalışıp yığıyoruz ürünü, onlar da köstebek gibi yiyorlar. Seçimlerde düşünerek oylarımızı kullanırsak, Adalet Partili, Halk Partili ve de onların buyruğundan ayrılmıyan diğer partiler iktidara gelemez, biz de kendi oylarımızla kendimizi kurtarmış oluruz. İşçi ve köylü kendi partimizi, yani Türkiye İşçi Partisi'ni iktidara getirmedikten sonra kurtuluş yok bizim için. Oylarımızla zengini daha zengin edeceğimize, fakir fukaraya iş sahası açmak, çocuklarımızı okutmak, hastalarımıza bedava baktırmak elimizdedir. Bunun da bir tek yolu vardır: **Kendi Partimizden kendimiz milletvekili olacağız!** O zaman kasabaya gelen tohumu, gübreyi, krediyi zenginler bölüşemez.

SÜRER, EKER BİÇERİZ GÜVENİP ÖTESİNE, MİLLETİN ÖZ KAZANCI MİLLETİN KESESİNE!

Köylü Mustafa Demirel

PROLETER'i Okuduktan sonra başkalarının okumasını sağlayın. Onların da PROLETER'e abone olmasını ve yazı yollamasını söyleyin.

KOÇHİSAR KÖYLÜLERİNDEN

Türkiye'nin 25 milyonu köylüdür. Türk köylüsü çalışır, çabalar, üretir. Ama Türk köylüsü sürünür ,ezilir ve kahrolur. Niçin? Türk köylüsü bıkmıştır, böyle sefil yaşamaktan kurtulmak ister. Ama tam kendini toplıyacağı sıra, sert bir tekme yer belinin ortasına. Bu tekmeyi kim ve niçin vurur? Ametikan gâvurunu içimize kim, niçin ve nasıl sokmuştur? Bugün namusuna düşkün olan Türk Ulusu'nun şerefini lekeleyen Amerika'yı destekliyenler kimdir? Bizler öküzle eşeği eş edip, küt sağınıyla sap çekerken, dikenli tarlalarda canımızdan bezerken, bizi idare edenler mevsim mevsim araba değiştirirler. Bir oturuşta yâranlarıyla birlikte 20 bin liralık yemek yerler. Düğünlerinde 500 bin lira para harcarlar. Bu gözüdönmüş kan emiciler, bu kadar parayı kimin sırtından kazanırlar? Yüzbinlerce işçimiz yâdellerde, dişinden tırnağından arttırarak para biriktirmek için sılasını terkeder. Türkiye'de niçin iş sahası açılmaz? Hangi köylünün çocuğu yüksek bir okulda okur? Köy çocuğu aptal değildir. Niçin okuyup da birşey olamaz— Köylü niçin traktör alamaz? Türk halkı niçin hayatından memnun değildir? Çalışır çabalar, üretir, üretir... Peki niçin insan gibi yaşıyamaz—

KARASİNİR BİR ULU DAĞDIR,
DÖRT YANI FİDANLI BAĞDIR
BİZİM YAŞADIĞIMIZ DAHA ORTA ÇAĞDIR.

Koçhisar'ın topraksız Parlasan Köylüleri

EMEKÇİLER KARDEŞLERİM

Yıllardır bu güzelim memlekette, alın teri döküpte, kahır içinde yaşayan siz kardeşlerim.. sizlerle birlikte aynı çileyi çeken bir kardeşiniz olarak sizlere sesleniyorum.

Neden en çok çalışan sen olduğun halde, yine çileyi sen çekiyorsun.

Sen, inşaat kalfası dostum. Neden o blok apartmanları elleri ile yaptığın halde kerpiç barakalarda oturuyorsun.

Sen garson arkadaşım; Neden her gün aynı insanlara tabak tabak etler, viskiler, şampanyalar taşırken evindeki çoluğuna çocuğuna yarım kilo et götürememenin acizliği içindesin.

Sen köylü dostum. Neden pancarı, pamuğu, tütünü, buğdayı yetiştirmek için dişini tırnağına takarak çalıştığın halde «kızmayın bana» insanca yaşamaktan yoksunken, senin el emeğini, göz nurunu satarak suadiye de, Ataköy'de villâlarda oturup, kuyruklu araba sahibi oluyorlar.

Sen esnaf kardeşim. Neden, sen banka kredilerinin yüzde yirmisini alırken Türkiye'deki vurguncular yüzde seksenini alıyorlar.

Ve sizler : Türkiyede ki bütün emekçiler. Hani bir atasözü vardır. **«Siyah el beyaz ekmeğe sarılır derler.»** Neden sizlerin elleriniz siyah olduğu halde, beyaz ekmeğe hep başkaları sarılıyorlar.

Bunun nedenini bir yol düşün. Senin alın terinin, göz nurunun üzerinde saltanat sürenlerin bu düzenine dur de. Sana demokrasi diye yutturdukları fakat aslında seni soyanların çıkarına işleyen bu kahrolası düzenin değişme zamanı gelmiştir.

Eğer bu bozuk düzenin değişmesini sende istiyorsan, senden yana olanlarla bir ol. Senden yana olan partiye gir. Kendi davana sahip ol. Aksi halde yine sen sefil ve yoksul, yine sen yarı aç ve tok, yine sen kerpiç barakalarda, tahta kulübelerde oturmaya mahkum olursun.

Artık sen düşünüp kararını ver. Ya gene eskisi gibi olacaksın. Ya da kendi partine sahip çıkıp, ona girecek çalışacak başkalarını da bu davaya kazanıp yeni bir düzen kuracaksın. Kendi düzenini.

**Matbaa İşçisi
Ersin ONAN**

ŞİMDİ BİZE KİM BAKACAK?

Babamızdan dedemizden bize birşey kalmamış. Babam zaten daha benim bıyığım yetmeden öldü. Altı çocukla anam dul kaldı. Kimimizi tenekeci çıraklığına, kimimizi köşger yamaklığına verdi anam. O zamandan bu zamana her bir işe girdim çıktım.

Kiminden daha eyi ücret bulurum deyi ben ayrıldım. Kiminden gendiler çıkardılar. Esgicilik, bekçilik, ırgatlık, siyar satıcılık, zibicilik bunlar hepisi benim meslemdir. En son bahçivanlık yapıyordum. Yaşlandım işe yaramazsın deyi ordan da çıkardılar. Şimdik altı aydan belli iş arıyorum. Gençler bile bulamıyor, beni kim işe alır. İki kızım var. Birinin kocası tuğla ocağında amele dört çocuğu var aldığı kendine yetmez. Öteki zaten işsizdi şimdi Avusturulyaya yazılmışlar. Oraya gidecekler.

Akşam oldumu avratnan oturup sonumuzu düşünüyoruk. Geçenlerde bir tanıdık bana PROLETERİ okudu baktım hep benim gibi dertliler dolu. İşte ben de derdimi döktüm. Ama sonunda bir diyeceğim var okuyacak olanlara. Arkadaşlar tek tek sesimiz gür çıkmıyor. Gelin birleşerek hep birden ünleyek. Büyük şehirlerin belli meydanlarında toplanıp ne kadar çok olduğumuzu göstererek «İşsizlere iş bulmak, topraksızlara toprak bulmak devletin vazifesidir» diyorlar. Devleti idare edenlerden hakkımızı istiyelim. Ben de bu memleketin evlâdı değil miyim? 1325 tevellütlüyüm. Üç sefer askerlik ettim. Öl dese gözümü kırpmadan ölürüm. Ölüm birşey değil de yaşarken bari insan gibi yaşayalım.

Fayık Şenol
Kurttepe Bağları No: 256 Adana

DEFOL BE

TİKSİNİYORUM AMERİKALILARDAN

Dolaşıyorum şehri, ne tarafa baksam Amerikan eşyaları, dükkânlarda işportada açıktan gizliden Amerikalı'nın yurdumuza gümrüksüz olarak soktuğu incik boncuk, oyuncaklar, sigaralar, dudak boyaları, kremler.. Tiksiniyorum bunlardan, Nefret ediyorum bu alçak niyetli sömürgecileri memleketime sokanlardan. Ve de beni bunları sevmeğe zorlıyanlardan...

Bugün ben karnımı doyurabilmek için Amerikalı efendiyi ve onun ortakları olanları zengin etmek zorundayım. Benim açlığımdan faydalanarak beni daha da ucuza çalıştırmak için Amerikalı efendisiyle ortaklık kurmuş olan kompradorlar ikili anlaşmalarını sanki benim yararıma imiş gibi göstermek istiyorlar. Din - imân sözünü maske ederek vurgunlar vuruyorlar. Ne mal olduklarını millete anlatanları susturmak istiyorlar. Fakat artık geçti. Susmıyacağız, kirli çamaşırlarını birer birer ortaya dökeceğiz. Her şehirde her köyde gözümüz kulağımız dilimiz var. Göreceğiz, duyacağız, haykıracağız. Ne mutlu bizlere ki namussuzlukları gördüğümüz yerde susmak namussuzluğuna düşmüyoruz.

Amerikalı efendilerine kadın satmayı şeref sayanlar şunu iyice bilsinler ki bizler halkımızın yarınlarını garanti altına almak için düne, bugüne ibretle bakan Türk Sosyalistleriyiz. Ve Türk emekçisine gerçek milliyetçiliğin sosyalizmde billurlaştığını öğreteceğiz. Başkasını sömürmeden, emekçinin hakkını çalmadan, başkasına sömürülmeden ve hakkımızı çaldırmadan yaşayacağımız günler uzak değildir.

Emekçi kardeşlerim, görüyoruz ki bugün içimizdeki Amerikalılar madenlerimize, petrollerimize, topraklarımıza el atmış durumda. O burada bulunmakta kendine göre haklıdır. Nasıl ki bir ağa yanında çalışan bir işçinin emeğini çalabilmesi için aç kalmasını, işsiz kalmasını isterse, Amerika da bizleri sömürmek için Türkiyenin daima geri bırakılmasını, gelişmemesini ister.

İş işten geçmeden, yol yakınken, zararın azı kârdır deyip silkinmeliyiz, uyanmalıyız bu gaflet uykularından...

Tarih boyunca bizi yedeğine almak isteyen bedbahtlar olmuştur. Bizi yabancılara peşkeş çekmeye kalkışan zavallılar türemiştir. Yeri geldiği zaman da halkımızdan derslerini almışlardır. Bundan evvelki dersi Kurtuluş Savaşında verdik. Yakında ikinci derslerini de vereceğiz; hazır olsunlar.. Eli nasırlıların meclise girmesini ve de iktidara gelmesini kimse önleyemiyecektir. Artık yağma yok. Bu memleketin gerçekten kurtarıcısını tanıdık. Bu kurtarıcı Türkiye İşçi Partisidir. Sosyal adaleti isteyen «Sosyalistlerdir.» Sosyalizmi getirecek olan emekçilerdir. EMEKÇİLERİN TEK KURTULUŞ YOLU SOSYALİZMDİR.

Sıvacı
Mehmet Tuncer — Malatya

emperyalizm nedir

Emperyalizm, sömürücü ülkelerin başka ülkeleri sömürmesidir. Bugün dünyanın en güçlü sömürücü ülkesi yani emperyalist ülkesi Amerika'dır. Emperyalizm bizim gibi geri kalmış ülkelerin baş belâsıdır.

Biz vaktiyle, emperyalist ülkelerin Türkiye'ye soktuğu Yunanistan'ı kovmuştuk. Savaşarak, kan dökerek. Ama bugün Amerika gene girdi Türkiye'ye. Bu seferki ortakları Yunanlılar değil. Bu sefer ortaklarını içimizden satın aldı. Bir avuç haramzade, göbeklerinden emperyalist Amerika'ya bağlandılar. Bu satın aldıkları kodamanlar Amerika'nın Türkiye'deki menfaatlerini korurlar. Ama Amerika bunlarla yetinmedi. Altıncı Filo adlı jandarmasını 35 milyon metre kare tutan üslerini, barış gönüllüleri adlı casuslarını da soktu Türkiye'ye. Bununla da yetinmedi bizi tehlikeler içine atan NATO'ya soktu. O NATO ki Türkiye'yi 7 dakika içinde yok edebilir. O NATO ki, Türk ordusunu Türkiye yerine Amerika'yı korur hale getirmiştir.

Ve de Amerika Türkiye'yi geri bırakır. Hem bir yandan madenlerimizi petrollerimizi, kısacası her şeyimizi sömürür. Hem de kendi çabalarımızla kalkınmamızı da istemez. İstemez çünkü bizi fedaisi durumunda bırakmak ister. Eğer biz kalkınır da Amerika'yı istemiyoruz dersek, artık emperyalist Amerika bizi daha fazla ölüme atamaz.

Kalkınabilmek, insanca yaşayabilmek, 7 dakika içinde ölmemek için mutlaka Emperyalist Amerika'yı Türkiye'den atmalıyız. Bağımsız Türkiye'yi kurmalıyız. Bu uğurda savaşmalıyız. Babalarımız, dedelerimiz nasıl 50 yıl önce emperyalistleri ve onların uşaklarını Türkiye'den attılarsa biz de şimdi Emperyalist Amerika'yı ve onun ortakları olan yerli işbirlikçilerini Türkiye'den atmalıyız.

PROLETER

İŞTE TÜRKİYEDEKİ EMPERYALİZM

Amerikan işyerlerinde grev var. Grev olaylı geçiyor. Bu olaylar Amerikalıların ve onların yerli işbirlikçilerinin işçilerimize (bütün emekçilere - Türk halkına) ne gözle baktıklarını göstermektedir.

İlk olay İzmir'deki Bayraklı ikmal depolarında meydana geldi. Greve rağmen 80 Amerikalı, Amerikalı iş veren tarafından gizlice iş yerine sokuldu 80 Amerikalı durumdan haberdar olan grevci işçiler tarafından zor kullanılarak iş yerinden çıkarılmak istenince olaylar patlak verdi.

Başka bir olay da, servis arabasını sarhoş olarak kullanmakta direnen Amerikalı şoföre, grevci işçilerin engel olmak istemeleri üzerine çıkmıştır. Sarhoş Amerikalı sendika başkanını viski şişesiyle yaralamış, bunun üzerine işçilerin hücumuna uğrayan sarhoş Amerikalı şoför, olay yerine gelen toplum polisi tarafından kurtarılmıştır.

Diğer bir olay, grev yerinde bulunan beş kamyonu dışarıya bırakmayan grev gözcüsünün bir Amerikalı çavuş tarafından dövülmesinden çıkmıştır.

Grev sözcüleri, Amerikalıların grevci işçilere devamlı şekilde hakaret ettiklerini, işçileri devamlı şekilde tahrik ederek olaylara sebep olduklarını ve grevi kırmak için türlü yollara baş vurduklarını, meselâ, grev çadırını yırttıklarını, grevci işçilere saldırtmak için 15-20 kurt köpeği getirttiklerini söylemektedirler.

Grev halinde olmayan iş yerlerinde ise, işçileri fazla mesai yaptırmaya zorlamaktadırlar.

Bu arada sadece Amerikalıları ve onların köpeklerini değil, işbirlikçilerini de sahnede gördük.

Artık Amerikalıların bu soygununa «DUR» demek günü gelmiştir. Kendi yurdumuzda bize emir veren, emeğimizi sömüren Emperyalist Amerika'ya TÜRKİYE PROLETERLERİ gereken dersi vereceklerdir.

YALLAH

Artık canımıza tak etti. Gece gündüz emekçilerin iktidarını düşünüyorum. Çünkü, ancak o zaman, bizim gibi çalışanların yarını garantide olacak. Bunlar da ancak, Amerikan gâvuruna tekmeyi attıktan sonra mümkün.

Amerika'nın elinde mısır sporası.
İşte ulan çıkış kapısı.
Çanakkale'de Moydos,
Kodaman partilerine paydos!
Türkler Rusya'ya yanaşmaz.
Amerika gibi pezevenk de bize karışamaz!!
Sen bugün elleri nasırlı bir amelesin,
Yumuşak avuçlulara güvenemezsin.
Mehmetçikken kahraman,
Mehmetken horlananlar: iktidara!
Sosyetik değiliz, Sosyalistiz.